

Stopy vedly noční Šumavou

Pro páníčky adrenalinové závodění, pro psy přirozené uplatnění – tak by se daly charakterizovat soutěžní stopy v Národním parku Šumava, které byly dominantní disciplínou Stožeckého poháru. Zřejmě nejnáročnější otevřená soutěž psů se služebním výcvikem se konala o prázdninách již poštěst pod patronací policistů Okresního ředitelství Prachatic a ředitelství Služby cizinecké a pohraniční policie.

Ladislav Košler,
Jiří Mihulka,
Pavel Pochman
a Miroslav
Holcman

Ačkoliv sportovním kynologům se může zdát, že stopy vedoucí lesem přes padlé stromy, mýtiny s metrovými travinami nebo podmáčeným terénem jsou extrémně náročné, policejní psovodi říkají něco jiného. „Pes pracuje v přirozeném prostředí a v noci je jeho práce ještě pečlivější než za světla,“ uvedl technický vedoucí soutěže Stanislav Tatár.

„Pes je noční šelma a složitější situace ho nutí k větší koncentraci, proto méně chybje,“ vysvětluje soutěžící Josef Zvonek. Jeho slova potvrdili i další policisté a shodli se, že nejvíce chybujícími jsou psovodi, když čtyřnožci nevěří. Podle výsledků byli psovodi na denních stopách jen o málo úspěšnější, když ze sedmnácti soutěžících dva neuspěli, v noci tři. V pěti obranných cvičích byla úspěšnost psů za tmy a ve dne shodná.

NEOBVYKLÁ PRAVIDLA

Stožecký pohár je závod dvoučlenných hlídek, přičemž jeden provádí v noci cviky obrany, druhý vypracuje téměř tři kilometry dlouhou a tři hodiny starou stopu. Druhý den dopoledne si disciplíny prohodí a společně za světla všichni soutěžící absolvují poslušnost skládající se z ovladatelnosti psa na překážkové dráze a zadržení se střelbou do kopce. Vyvr-

cholením je zákrok proti figurantovi před jezem Studené Vltavy ve Stožci. „Kdo z hlídky bude mít v noci pachové práce a kdo cviky obrany, je věcí taktiky soutěžících,“ vysvětlil ředitel soutěže kapitán Miroslav Kabilka. Vyjádřil se také k pravidlům, podle kterých se při poslušnosti neprověřuje například chůze u nohy, obraty a podobné cviky. „Ovladatelnost psa je přece vidět při každém výkonu psa. Je to vlastně praktická ovladatelnost, která je důležitější než předvedení poslušnosti na hřišti. V našem případě byla součástí hodnocení při překonávání překážkové dráhy,“ dodal.

PO TRÉNINKU JE TO HRAČKA

Ale ani překážky nebyly ve Stožci takové, jaké známe z běžných soutěží. Například

Na noční stopě Jiřina Karvánková se svým Artem zažila nejedno překvapení

lávka houpající se na řetězech se zdála organizátorům snadná, takže ji ztížili položením pláště pneumatik. „Je to nezvyklé, ale zde se ukáže všestranná připravenost psa. V krátkém tréninku si každý může lávku vyzkoušet a pro každého správného psa se služebním výcvikem je potom její přeběhnutí už hračkou,“ komentoval zdánlivou náročnost rozhodčí Vojtěch Vitásek, jinak šéf policejního výcvikového střediska psovodů a psů v Dobroticích na Moravě. Nezvyklé byly i další překážky, které navíc psi museli překonávat v sérii jednu za druhou. Úsměvné pro diváky byly reakce některých psů při tréninku, když je zarazil před skokem na metrovou bariéru pes, který se na ně díval ze zrcadla. Stačilo však cvik jednou dvakrát zopakovat a odraz už se jim nezdál zajímavý.

Každý pes musel ubránit při napadení svého páníčka, ale také na povel okamžitě pustit

PŘIJEDOU ZNOVU

Přestože Stožecký pohár vyžaduje od sportovních kynologů zvláštní přípravu psa, už se těší na příští rok. „Závod má zvláštní atmosféru a napětí, hlavně při nočních disciplínách. Vypracovávat stopu po půlnoci mezi velkými kameny, spadlými stromy a podél močálů není žádná procházka. Láká mě ale vyzkoušet si, co vše dokážu se svým psem,“ říká soutěžící Jiřina Karvánková, jinak recepční jednoho velkého česko-budějovického hotelu. Vítězem Stožeckého poháru se stala hlídka ve složení Ladislav Košler a Jiří Mihulka (PČR/Tart Lišov), v jednotlivcích byl nejlepší Ladislav Košler se psem Aras. jr